

Bilag 1.

Udskrift af dombogen for Københavns byrets 14. afdeling.

År 1958, den 23. april, blev i sag nr. A. 7344/1958, Elith Jensen, Strandvej 215, Skodsborg,
mod
fhv. justitsminister Helga Pedersen, Statsholdervej 19, København,
afsagt sålydende

DOM:

I sin udgave for den 14. februar 1958 indeholdt „Aftenbladet“ en meddelelse, hvori omtales et af justitsministeren for finansudvalget indbragt forslag om en godtgørelse til sagsøgeren under nærværende sag, Elith Jensen, hvorefter det i meddelelsen hedder:

.....
Men i går er der sket en overraskende kovending i sagen. Venstre har på et partimøde desavoueret sine egne repræsentanter i finansudvalget og sagt NEJ. Efter forlydende var det den tidligere justitsminister, Helga Petersen, som satte sig imod forslaget. Hun kunne bl. a. henvise til, at Elith Jensen var løbet fra et forlig, hun som justitsminister havde sluttet med ham,

I sin udgave for den 15. februar 1958 indeholdt „Social-Demokraten“ en meddelelse, hvori det omtales, at justitsministeren, efter at tanken om en godtgørelse til sagsøgeren var blevet rejst i finansudvalget, i et samråd med dette har indvilget i at fremsætte forslag herom under forudsætning af, at der opnåedes enstemmig tilslutning fra alle folketingets partier. Bladet refererer derefter en samtale med sagsøgte under nærværende sag, fhv. justitsminister Helga Pedersen, hvori det blandt andet hedder:

.....
— I „Aftenbladet“ oplyses det, at De som argument for afvisningen i gruppen bl. a. anførte, at Elith Jensen tidligere er løbet fra et forlig, som De afsluttede med ham i Deres egen justitsministertid.

— Jeg er ikke berettiget til at give oplysninger om forhandlingerne i et lukket partimøde. Kun kan jeg sige, at

bladets fremstilling er forkert. Jeg har i gruppen nævnt den forligserklæring, som Elith Jensen underskrev i 1951 efter forhandling med daværende statsadvokat A. Bach, men som aldrig blev til noget. . .“

Under anbringende af, at han, medens sagsøgte var justitsminister, ikke har sluttet et forlig med hende, og at udtalelsen derfor er urigtig, ærekrænkende og har skadet ham under overvejelserne af en eventuel godtgørelse til ham af statskassen, har sagsøgeren nu under denne sag endeligt nedlagt påstand på, at den af sagsøgte ifølge „Aftenbladet“ for den 14. februar 1958 fremsatte påstand, at sagsøgeren „er løbet fra det forlig, hun som justitsminister har sluttet med ham“, kendes ubeføjet, at sagsøgtes ifølge „Social-Demokraten“ for den 15. februar 1958 fremsatte udtalelse, „kun kan jeg sige, at „Aftenbladet“s fremstilling er forkert“, ligeledes kendes ubeføjet, at sagsøgte ikendes straf i henhold til straffelovens §§ 267, 1., 2. og 3. stykke, og 268 og tilpligtes at erlægge en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved dommens kundgørelse, dog ikke under 500 kroner.

Det bemærkes, at sagsøgeren oprindelig ved sagens indbringelse for retten har påstået sagsøgte dømt for overtrædelse af de ovenfor citerede straffelovsbestemmelser ved den 14. februar 1958 at have fremsat den påklagede udtalelse over for „Aftenbladet“, men med rettens med sagsøgtes tilslutning givne tilladelse ændrede sagsøgeren denne påstand, efter at meddelelsens forfatter, journalist ved „Aftenbladet“ Bent Jacobsen Juhl, som vidne havde forklaret, at han ikke forud for meddelelsens indrykkelse havde talt med sagsøgte. Det er af dette vidnes forklaring endvidere fremgået, at meddelelsen er en korrekt gengivelse af ham tilgæede oplysninger, som han vidste stammede fra et lukket gruppemøde i partiet venstre. Vidnet har ikke inden meddelelsens affattelse indhentet gruppens tilladelse til at referere mødet. Referatets indhold er ikke blevet